

pondělí 25. září

FILMÁLOVÝ INTERKINO VIZNÍ

36.

festival Finále Plzeň

Hra s fantazií

Zkušená divadelní herečka Andrea Mohylová má na svém kontě role v seriálech Dáma a Král, 1. mise, Specialisté, Mordparta nebo Doktor Martin. Společně jsme si povídali o tom, jaké to je absolvovat natáčení jako čerstvá maminka a co vše jí na cestě k jejímu filmovému debutu ve sci-fi Bod obnovy čekalo za výzvy.

Čím jste se původně chtěla stát jako malá holčička?

Jako každá holčička, která miluje zvířátka, jsem se toužila stát zvěrolékačkou. Uvažovala jsem také nad zubařinou, protože jsem měla pocit, že si zubaři vydělají hodně peněz. Nakonec mě od toho odradilo, že bych se musela učit la-

tinsky. (smích) Ve dvanácti letech jsem úspěšně složila přijímací zkoušky na ostravskou konzervatoř, obor balet. Studia jsem ale musela ze zdravotních důvodů zanechat a udělat znovu přijímačky, tentokrát na obor herectví.

Na festival Finále jste zavítala s filmem Bod obnovy, který je zároveň vaším filmovým debutem. Děj se odehrává v ne tak vzdálené budoucnosti, v roce 2041. Čím si vás získal scénář tohoto filmu?

Odvahou. Považuji za odvážné napsat a předložit sci-fi scénář, aniž by se jeho autoři obávali, že se mu v českých podmínkách vysmějí. Scénář si mě získal svou odvahou a jíností, kterou překypoval.

Jaký máte osobní vztah k žánru sci-fi?

Sci-fi je pro mě fascinující. Mám ho celoživotně velmi ráda, jak knížky, tak filmy. Zachycuje totiž něco, kam má fantazie nesahá. Ráda se nechávám překvapovat a obklopovat unikátním světem, který vytvoří někdo jiný. Obdivuji a baví mě ta hra s fantazií. Ráda se ke knížkám nebo filmům tohoto žánru vracím, neboť v nich stále objevuji něco nového.

Co je pro vás osobně nejnosnější tématem filmu Bod obnovy?

Hra na boha. Bod obnovy představuje technologii, která umožňuje lidem po nehodě či jiné nepřírodní smrti být oživen. Takové technologie jsou nám téměř na dosah,

znamenají však obrovský zásah do lidské existence a řádu. Osobně si neumím představit, jaký by mohl mít takový objev dopad. Zároveň je Bod obnovy filmem plný naděje. Nicméně musím přiznat, že od roku 2018, kdy jsem scénář držela v rukou poprvé, se můj názor proměnil. Teď, když mám rodinu a té by se něco přihodilo, bych za bod obnovy byla pochopitelně ráda.

Jak dlouho celý projekt vznikal?

Od chvíle, kdy kluci začali pracovat na scénáři, po uvedení do kin to trvalo celých devět let. Já do projektu byla zapojena v roce 2018, kdy jsem byla oslovena na casting a nechala jsem si poslat první scénář. Poté, co jsem byla pro tento projekt vybrána, jsem

prošla neuvěřitelným množstvím dalších castingů. Mohlo jich být kolem padesáti. Věděla jsem, že hledáme střípky mozaiky tak, aby mezi herci fungovala perfektní chemie, a tak jsem je absolvovala ráda a s vášní. Mám ráda historku, kdy na jeden z castingů přišel Václav Neuwžil s omluvou, že neměl čas se naučit text. Požádal o pět minut, během kterých jsem zůstala s ním. On si text několikrát přečetl, neuběhly ani tři minuty, po kterých se mě zeptal, zda bychom si text nemohli projít a on to uměl! Bylo to pro mě zcela nepochopitelné, protože se nejedná o jednoduchý text. Je plný bodů obnovy a institutů a herec musí nad tím, jak si jednotlivé věty poskládat do pusy, přemýšlet. To byl pro mě opravdu nezapomenutelný zážitek.

Co všechno obnášely vaše přípravy?

V první řadě to byly schůzky s režisérem Robertem Hlozem. Společně jsme probírali části scénáře, které mi nebyly jasné, ale i to, zda je natočitelný s ohledem na rozpočet filmu. Sci-fi je neuvěřitelně nákladná záležitost. Na české poměry jsme sice získali dost peněz, ale ve srovnání s filmy, které se natáčí ve světě, jsme měli rozpočet, který by odpovídal jejich jednomu natáčecímu dni. Toužila jsem vytvořit postavu detektivky, která by byla vysportovaná, měla vše v malíčku a působila jako z amerických bijáků.

Od castingu k prvnímu natáčecímu dni to trvalo pět let. Roky jsem se tomuhle projektu, jehož realiza-

ce se oddávala kvůli financím i covidu přizpůsobovala. V divadle mi neuvěřitelně vycházeli vstříc. Každý rok mi znovu a znovu drželi s tímto projektem pěsti, ale měla jsem pocit, že už musím být všem jako holka, doufající, že natočí megafilm, k smíchu. V jisté fázi jsem to vzdala. Rozhodla jsem se už nečekat a s partnerem jít do rozhodnutí založit rodinu. Producent Honza Kallista mi volal tři měsíce před porodem, že se bude točit. Řekla jsem mu, že to je sice hezké, ale že budu brzy rodit. Zeptal se mě, jestli si myslím, že to zvládneme a moje upřímná reakce byla, že nevím. Nikdy předtím jsem nebyla máma, nikdy jsem netočila film, vůbec jsem nevěděla, co mě čeká. Dohodli jsme se, že to zkusíme na podzim, kdy malé měly být čtyři měsíce. S partnerem jsme se rozhodli, že se semkneme jako rodina a že to dáme. Přestěhovali jsme se do Prahy a začalo se natáčet.

Popisovala jste svou představu vysportované agentky, jak se vám podařilo dostat krátce po porodu zpátky do formy?

Nepodařilo, musela jsem svou původní představu opustit a povznést se sama nad sebe. Byla jsem kojící máma po porodu, což bylo od role policejní agentky na hony vzdálené. Musela jsem pro tento projekt překonat hodně překážek. Můj vztah k němu je ale o to intenzivnější. Myslím si, že mi nikdo nemůže ublížit svým názorem na tenhle film, protože v něm mám tolik vzpomínek, které mi nikdo nevezme. Filmová rodina, která kolem projektu vznikla se k nám

castingů se z nás stali přátelé. Během příprav se z obou z nás stali rodiče. Do teď se vidáme i společně s dětmi. Spolupracovalo se nám spolu skvěle. Robert má v sobě přirozenou autoritu a dokáže ostatní přesvědčit o své vizi. Je velkým perfekcionista a podle toho i Bod obnovy vypadá.

Před kamerou jste nestála poprvé, máte za sebou řadu seriálů. Bylo přesto něco, co vás na filmovém natáčení překvapilo?

Překvapilo mě úplně všechno. Například, že mám za sebou člověka, kterému se říká runner, který mi neustále nosí vodu a hlídá, kde jsem, abych se někde nezatoulala. Musela jsem si zvyknout, že ve chvíli, kdy se řekne stop, se na mě vrhnou maskérky, kostymérky a do toho na mě mluví režisér i kameraman. Filmové natáčení je obrovské mraveniště a neuvěřitelný hukot. Nikdo mi za dobu natáčení nedal najevo, že dělám něco špatně. Štáb mě neustále mě udržoval v dobré náladě. Bylo to umocněné samozřejmě i tím, že jsem u sebe měla svou malou holčičku a musela fungovat na obou frontách.

chovala neuvěřitelně skvěle. Bod obnovy je pro mě čirá radost a kus mého života.

Byl to filmový debut, jak pro vás, tak pro režiséra Roberta Hloze.

Jak se vám společně pracovalo? Dobře, oba jsme moraváci, podobně staří a sedli jsme si. Už během

Vodárna Plzeň

Skvělá voda každý festivalový den

Kolik litrů pitné vody za 1 sekundu může vyrobit Úprava vody v Plzni na Homolce?

Správnou odpověď najdeš u našeho vodního baru ve festivalovém centru.

Finále Plzeň

Samaritán z kamiónu

Dokument *More Miko* se vrací ke kauze nepřijetí čtyřiceti nezletilých a opuštěných dětí z řeckých uprchlických táborů. Film sleduje sisyfovské úsilí řidiče kamionu, bývalého trestance a spoluzakladatele iniciativy Češi pomáhají Jaroslava Mika, jenž se o přijetí zasazuje. Spolu se štábem se svérázný solitér Miko vydává na čtyři roky trvající cestu

dlouhou přes 20 000 kilometrů, aby na vlastní pěst poskytl potřebnou pomoc a svedl nerovnou bitvu s politiky, kteří pro změnu bojují o voliče. Časoběrné svědectví přináší neličotivý obrázek o svědomí českého národa. Dokument režiséra Robina Kvapila sklídl obrovský úspěch na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava.

More Miko

25.9. 15:00 Divadlo Dialog

Filmové tipy Ireny Hejdové z Deníku N

To nejlepší z televize

Lákavá možnost vidět ochutnávku hned ze tří nových televizních počinů pro mladou generaci. Ta se televizi spíš vyhýbá, proto tyto seriály vznikly primárně pro inter-

netové platformy České televize a Novy. Všechny jsou svěží, zábavné a přinášejí nová, mladá témata i jejich neokoukané zpracování.

Dobré ráno, Brno!, 1. díl

Sex O'Clock, 8. díl

Pět let, 1. díl

25.9. 12:00 JoNáš, Městanská beseda

Oscarové naděje

Krátkometrážní sci-fi snímek mnichovského rodáka Nilse Kellera *Skoro doma* zaznamenal nebývalý úspěch na prestižní soutěži o Oscary. Hlavní hrdina filmu Jacob žije již dva roky na

palubě stísněné vesmírné lodi se svou matkou. Jeho sen o návratu na planetu Zemi se má co nevidět splnit. Plány mu však zhatí zpráva o nebezpečném viru, jenž se na Zemi rozšířil. Je bezpečnější

zůstat v hlubinách vesmíru, nebo se vrátit domů? Film je inspirován událostmi z roku 2020, kdy vinou pandemie zůstaly na výletní lodi *Diamond Princess* uvězněny stovky lidí.

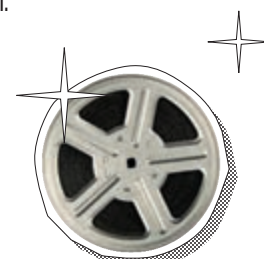
Společně s filmem, který se dostal na oscarový shortlist v kategorii Nejlepší krátký hraný film bude uveden celovečerní snímek *Vztek na Kubu* režisérky Nairy Cavero Orihuel. Svobodná matka Marlene, která si není schopná najít stabilní zaměstnání, hledá způsob, jak uniknout jednotvárnosti každodenního života. Seznámení se se dvěma svéráznými revolucionářkami ji přivede k myšlence, jaké by to bylo žít zase bez dětí a závazků. Jaká je cena svobody, po níž tak zoufale touží? Odpověď leží v Marleniných vzpomínkách na dětství a potlačeném traumatu, jež začíná vyvěrat na povrch. Surové drama o hledání sebe sama si na filmovém festivalu v Mnichově vysloužilo celkem osm nominací. Partnerem sekce Německé kino je Česko-německý fond budoucnosti.

Skoro doma

Vztek na Kubu

25.9. 20:00 JoNáš, Městanská beseda

Brutální vedro
25.9. 17:30 Kinosál, Měšťanská beseda

Příliš žhavá projekce

Odštěpek Slunce se nezadržitelně blíží k Zemi. Zda ji mine, nebo se s ní srazí, zjistíme až za třicet let. Do té doby však budou jeho nevyzpytatelnému vlivu vystaveni všichni obyvatelé planety, včetně osmnáctiletého Vincka, který z dusna rozpálených pražských ulic odjíždí za kamarádem na chatu. Co mohlo být všední cestou s jasným cílem se postupně promění v surreální putování krajinou vlastních pocitů. Albert Hospodářský filmem *Brutální vedro* rozpracoval svůj absolventský projekt z FAMU a vytvořil mnohoznačné, unikavé, leč divácky atraktivní dílo. Náročnou roli Vincka, který diváky provádí celým filmem, svěřil svému bratrovi Vincentu Hospodářskému. Svůj debut premiérově uvedl v soutěžní sekci Proxima na letošním ročníku karlovarského festivalu, odkud si odvezl Zvláštní uznání poroty.

Nerad chodím cestou, kterou už někdo šel

Jako jeden z prvních hostů dorazil v pátek na Finále Kamil Bartošek alias Kazma uvést svůj celovečerní debut *ONE-MANSHOW: The Movie*. Během rozhovoru, přerušovaného natěšenými fanoušky, kteří se s Kazmou chtěli fotit, nebo jen „podniknout nějakou blbost“, přiblížil influencer svůj pohled na kinematografii coby hru s realitou, popsal náročnost celého projektu a zamyslel se nad tím, co by mohl dát filmovému průmyslu.

Jak jste spokojen s přijetím svého filmu, dopadlo podle očekávání?

Jo, myslím si, že dopadlo podle očekávání. Lidem, kteří ho viděli,

se líbí, od nich máme jen pozitivní reakce.

Když váš film člověk vidí, je mu jasné, že musel být produkčně velmi nákladný. Jak se vám všechno potřebné obstarat a zajistit?

Pracovali jsme na něm přes tři roky a samozřejmě na tom dělal boom lidí, kteří domlouvali jednotlivosti, ale se spoustou věcí se taky počítat nedalo, protože velká část toho filmu je natočená v realitě, a to je za mě těžký hřiště. Tam člověk kontrolu mít nemůže, protože scénu vytváří život sám. Naštěstí díky partě lidí, kterou mám kolem sebe, naší crew, se to podařilo dát dohromady. V běžných produkčních podmínkách by

takový film ani vzniknout nemohl, protože tam je každý natáčecí den naplánován do poslední vteřiny a každá minuta stojí spoustu peněz. My si zatím můžeme dovolit dva dny vyčkávat v křoví a čekat, co se stane.

Zjevně ale nebyl jednoduchý ani postprodukčně.

Nebyl, vyseděli jsme ho ve střížně s mým dlouholetým stříhovým parťákem Tomášem Lygou. Dali jsme dohromady nějakých čtyřicet šest verzí, které jsme považovali za hratelné, a průběžně to ještě

EUROSOFTWARE

Hlavní partner festivalu a chytrých řešení

vaš osobní program

kompletní program

novinky

průvodce festivalem

program v časové ose

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

pouštěli různým lidem na check, abychom získali taky pohled z druhé strany. Dát ten příběh dohromady není vůbec jednoduchý, protože musíte odvyprávět strašně velkou story v tvrdejch devadesáti minutách, a současně sledovat tu klasickou segmentaci – vědět, kdy má film gradovat, kde má být twist. Myslím si, že se nám podařilo dát dohromady našláplej příběh, který je v našem stylu a zasvěceným divákům nedá vydechnout. Rozhodně to není ten typ filmu, během nějž si můžete odskočit na záchod, aniž byste o něco přišel.

Co je podle vás největší předností vašeho filmu?

Já jsem k tomu od začátku přistupoval s pokorou, protože nejsem filmař profesí, nemám to vystudováno. Náš byznys, kterým se dlouhodobě zabýváme, je dělat věci v realitě a bortit tady zaběhlé stereotypy. To je můj obor, a v tom je myslím nejsilnější i můj film. Ten „film film“, jímž je to celé propojené, je pro mě úplně novou parketou, kde jsem si poprvé sáhnul na to, jaké je to dát dohromady příběh, napsat scénář. Myslím, že když se na to člověk takhle podívá, tak na první film to není špatný.

Váš film je poměrně výrazný i scénograficky, kdo za touto prací stojí?

S tou filmovou částí mi hodně pomáhali spolurežisér Andy Fehu a kameraman Kuba Ševčík, který stojí za celým vizuálem. Spolu jsme konzultovali, jak má celý film vypadat, objížděli lokace, hledali veškeré rekvizity, všechno, co kde bylo třeba. Sám jsem byl třeba i u gradingu, ale všechny tyhle věci, do kterých moc nemám mandát mluvit, jsem přenechával klukům, kteří se v nich vyznají daleko líp.

Mystifikace je důležitou součás-

tí vašeho působení. Jakou roli pro vás hraje?

Jsem starý eskamotér, špekulant a kouzelník, rád si s realitou hraju rád bořím zaběhlé konvence. Je to propsané celým mým životem, a tak se mi to líbí. Nerad dělám věci, které už přede mnou udělal někdo jiný, nerad chodím cestou, kterou už někdo šel.

Mystifikačních a takto hravých filmů ale vzniklo dost i v minulosti, máte nějaké své konkrétní vzory?

Ve věcech, které dělám se neinspiruju nikým jiným. Inspirují mě příběhy úspěšných lidí v různých oblastech, což je téma, které sleduju, ale jde spíš o jednodušství, dílčí myšlenky. Se světem filmu to často ani nesouvisí a ve filmu není nikdo, kdo by postupoval stejně jako já. Nemám to tak, že bych chodil do posilovny a měl za vzor třeba Arnolda Schwarzeneggera z obálky Ironmana. (smích)

Existuje pro vás nějaká hranice, kterou byste ve své tvorbě nepřekročil?

Morálku a dopad naší práce řešíme hodně, jsme si vědomi té síly a energie, kterou v sobě má. Víme, že oslovujeme velkou spoustu lidí. Kdyby naše tvorba vznikala jindy než v dnešní hyperkorektní době a mohla být úplně svobodná, tak myslím, že by třeba vypadala ještě úplně jinak.

Dá se dnešní doba označit za hyperkorektní univerzálně? Internet je například plný černého, velmi nekorektního humoru.

Lidi jsou v těchhle ohledech čím dál tím citlivější. Stačí se podívat na jakoukoliv internetovou diskusi, co se tam odehrává. Když člověk něco vytvoří a publikuje, musí se obrnit proti zlým lidem. Vnímám to jako jeden ze znaků dnešní doby.

Potýkáte se se zlými lidmi?

Já si myslím, že je to něco, co tady ještě nikdo neudělal. Nikdo z filmařů nevytvořil takovou hru, nezapojil publikum do příběhu tímhle způsobem. Filmový průmysl by to mohl vnímat jako určitý podnět. Myslím, že je jen otázka času, než se toho někdo chopí a natočí něco podobného. Bylo by naprosto skvělé, kdyby třeba nějaká marvelovka skončila v realitě. Ani to nemusí být soutěž nebo nějaká hra, jde jen o to, propojit ten příběh z plátna s vnější realitou. Jakýmkoliv způsobem. Všichni jsme viděli, co to tady udělalo. Už jenom, že tady republika řešila nějaký sloup s kameny, nikdo nevěděl, co to je, a najednou se to dozvíte v kině. Ještě je zatím hra o prachy, který jste v tom filmu viděli a víte, odkud jsou. Do toho tady probíhá nějaká soudní tahanice. Myslím si, že je propasaný v realitě echt.

Je tvorba filmů cestou, po níž byste chtěl jít dál?

Film je rozhodně zajímavé hřiště, dovoluje dělat velké věci. Natáčení mě bavilo a určitě mi rozšířilo obzory, ale zároveň to stálo spoustu práce. Nevím, kudy půjdu dál, ale jsem člověk, který se snaží jít neustále kupředu a nedokážu si představit, že bych po tomhle začal zase točit videjka na internet. Ale uvidíme, všechno je možné.

Jsme česká soukromá společnost, která přes 30 let na českém a slovenském trhu úspěšně zavádí a provozuje užitečné informační technologie.

JSME
AUTOCONT
VAŠE IT

www.autocont.cz/jsmevaseit

O rovném a rovnějším

O Zlatého ledňáčka bude v soutěžní sekci celovečerních hraných nebo animovaných filmů usilovat také česko-slovensko-maďarský snímek Moc. Znepokojivý příběh začíná nešťastným výstřelem, který připraví o život mladíka. Strůjem tragické nehody je vysoce postavený politik, jehož ztvárnění se ujal Jan Kačer. Tajný agent, který dostane za úkol incident nejen prošetřit, ale zároveň za-

bránit jeho medializaci, si zároveň klade otázky o limitech hledání a skrývání pravdy. Co se skrývá za maskami volených reprezentantů, odkrývá drama s prvky politického thrilleru, který je druhým celovečerním počinem režiséra Mátyáse Priklera. Metaforický příběh byl uveden ve světové premiéře na Mezinárodním filmovém festivalu v Rotterdamu.

Moc
25.9. 14:30 Kinosál, Měšťanská beseda

PEBAL®

Jsme rodinná česká firma o cca 100 lidech a z důvodu rozšíření výroby hledáme nové posily do našeho týmu v Dobřanech.

- > 5 týdnů dovolené
- > stravenkový paušál
- > věcnostní odměny až do výše 2.300 Kč/měsíc
- > příspěvek na životní nebo penzijní pojištění
- > vánoční odměny
- > vzdělávací kurzy
- > jednorázové odměny za odpracované roky
- > příspěvek za nového zaměstnance
- > příspěvek na občerstvení v našich automatech
- > práce v čistém a moderním prostředí

www.pebal.cz

V případě zájmu posílejte životopisy na prace@pebal.cz nebo volejte na telefon: +420 377 882 847

O spravedlnosti a démonech balkánských válek

Vyšetřovatel
25.9. 20:30 Divadlo Dialog

Vladimír Dzuro, titulní vyšetřovatel, v roce 1997 jako první dopadl válečného zločince tehdejších jugoslávských válek. Své zkušenosti popsal v bestselleru Vyšetřovatel: Démoni balkánské války a světská spravedlnost, na jehož základě loni Viktor Portel natočil v chorvatsko-české koprodukcí stejnojmenný dokument. S Dzurou coby průvodcem se v něm vydáváme na cestu po krajině bolestných vzpomínek, znovu navštěvujeme klíčové osobnosti a svědky z jeho případů. Kromě hodnoty historické paměti nabízí snímek i obecnější zamyšlení nad tématem, které bude dost možná brzy znovu aktuální – totiž jak soudit zločiny páchané během válečného konfliktu a jak zvnějšku vymáhat spravedlnost. Premiérově byl Vyšetřovatel uveden v soutěži MFDF v Jihlavě.

Koho můžete dnes na festivalu potkat?

Herečka **Judit Pecháček** představí baladické drama Piargy.

Marek Němec uvádí aktuální filmový fenomén #annaismissing.

Mladá herečka **Viktorie Vítová** debutuje v hlavní roli filmu #annaismissing.

Herec **Ivan Franěk** bude členem delegace k filmu Dvě slova jako klíč.

Plastiční muži z vesmíru

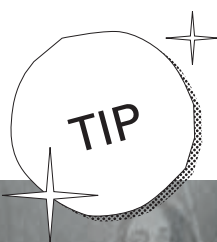

Zatímco nechvalně proslulý normalizační Hroch je svou kolosální nezdařilostí místy až půvabný, po štvavém dokumentu Atentát na kulturu zůstává v ústech jen hořkost. Kladivo na všechny protisocialistické živly však nakonec uhořdilo vedle, když namísto nenávisti vůči kapele The Plastic People of the Universe vzbudilo spíš zájem o její hudbu. Seznamte se ukázkou

vým produktem komunistické propagandy, koncentrované do necelé půlhodiny, a připomeňte si její nezaměnitelně koženou rétoriku: „Hle, jací jsou to skvělí spojenci, kterých se přidržela hrstka renegátů a které vyhlásila za politické mučedníky. V unikátních a autentických záběrech představujeme Plastiční muže z vesmíru, jak se sami pojmenovali.“

Atentát na kulturu

25.9. 17:30 Studijní a vědecká knihovna PK

STEVE'S NO BULL**T COMPANY

Prostě dobrá kosmetika pro chlapy

www.steves.cz

Dr. Hauschka

z přírody pro člověka

pro tělo a duši a ať vám to sluší

kosmetika pro ženy a pro muže
Dr. Hauschka Store + Studio
Revoluční 10, Praha
e-shop: yinyang.cz

33. FFC Festival of East European Cinema

WE ARE
EAST EUROPEAN
CINEMA.

filmfestivalcottbus.de

7—12
Nov 2023
Cottbus

S námi dojedete
na jakoukoli lokaci
vždycky včas.

POJIŠTĚNÍ VOZIDEL

Pojišťovna VZP, a. s.,
oficiální pojišťovna filmového festivalu.

Chráníme to nejценnější

www.pvzp.cz

Šéfredaktorka:
Hana Bárta Nikodemová

Redaktoři:
Sarah Sofia Huikari
Jan Bergl

Fotografie:
Finále fototým

Sazba:
Petr Růžek

Grafický návrh:
Jaroslav Mašek

Asistenti redakce:
Dominik Samek
Dominika Nohavcová

↓
STAHUJTE
FESTIVALOVOU
APLIKACI

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Festival finančně podpořili

Generální mediální partner

Filmová Plzeň

